

Sygnatura akt II AKa 120/22

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2023 r.

4. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Jarosław Mazurek

Sędziowie: SA Maciej Skórniak

SA Janusz Godzwon /spr./

Protokolant: Joanna Rowińska

6. przy udziale Zbigniewa Jaworskiego prokuratora Prokuratury (...)

7. po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2023 r. sprawy:

8. M. K. (1)

9. oskarżonego z art. 280 § 2 kk

10. W. M. (1)

11. oskarżonego z art. 280 § 2 kk, art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 31 § 2 kk

12. na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonych i prokuratora co do obu oskarżonych

13. od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

14. z dnia 18 stycznia 2022 r., sygn. akt III K 62/21

I. na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. uchyla zaskarżony wyrok wobec W. M. (1) i postępowanie co do tego oskarżonego umarza, a kosztami postępowania w tej części obciąża Skarb Państwa;

II. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego M. K. (1) w ten sposób, że uznaje go za winnego czynu opisanego w pkt I części wstępnej, z tym, iż przyjmuje, że czynu tego dopuścił się działając z inną ustaloną osobą oraz eliminuje z opisu czynu przywłaszczenie łańcuszka koloru srebrnego, tj. uznaje go za winnego przestępstwa z art. 280 § 2 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

III. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu M. K. (1) na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności w sprawie od 27 września 2020 r. godz. 01:11 do 9 czerwca 2021 r. godz. 14:50;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. (2) kwotę 738 zł, w tym należny podatek od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

VI. zwalnia oskarżonego z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, poniesionymi wydatkami obciążając Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II A Ka 120/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z 18 stycznia 2022 roku, sygnatura akt III K 62/21			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			

# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Sąd odwoławczy na zasadzie art. 423 § 1a kpk ograniczył uzasadnienie do zarzutów apelacji prokuratora co do M. K. (1) oraz zarzutów apelacji obrońcy M. K. (1), albowiem postępowanie co do	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>oskarżonego W. M. (1) umorzono z uwagi na śmierć tego oskarżonego.</p> <p>Prokurator zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:</p> <p>błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść polegający na błędnym przyjęciu, że oskarżony M. K. (1) nie popełnił przestępstwa z art. 280 § 2 k.k., podczas gdy prawidłowa analiza materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie prowadzi do wniosku przeciwnego.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych należy uznać za zasadny, aczkolwiek bardziej prawidłowe byłoby postawienie obok niego również zarzutu o art. 7 kpk. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż błąd ten był wynikiem nieprawidłowej</p>				

oceny dowodów, a zwłaszcza zeznań pokrzywdzonego W. S. (1).

Nie można się zgodzić ze stanowiskiem Sądu I instancji, iż oskarżeni nie działali w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i nie dążyli do zaboru portfela z pieniędzmi. W.S. wyraźnie przecież zeznał, iż w trakcie bicia sprawcy żądali od niego, aby "dawał kasę". Konsekwentnie podawał, iż został mu wówczas odebrany portfel. Oczywiście co do samego faktu pozbawienia go władztwa nad tą rzeczą można się dopatrzeć w relacjach pokrzywdzonego pewnych sprzeczności. W czasie pierwszego przesłuchania (k.32-33) stwierdził, iż portfel wyjął sam i dał go M. K.. Podał przy tym, że uczynił to z obawy przed agresywnym zachowaniem oskarżonych. W trakcie kolejnego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym

(k.343) zeznał, iż portfel "chyba wyjął mu K.". Na rozprawie świadek nie potrafił podać już dokładnie jak doszło do utraty portfela. Tych sprzeczności nie można jednak interpretować jako takich, które podważają wersję pokrzywdzonego co do tego, iż doszło do kradzieży. Słusznie podnosi prokurator, iż można je wyjaśnić albo dynamicznym charakterem zdarzenia, albo upływem czasu. Istotne jest natomiast, iż W.S. był konsekwentny co do tego, iż portfel został mu zabrany. Ustalenie Sądu I instancji, iż w wyniku zajścia portfel przypadkowo znalazł się pod kanapą, są całkowicie dowolne i nie znajdują potwierdzenia w materiale dowodowym. Nie potwierdza tego ani pokrzywdzony, ani nawet relacje oskarżonych. Ma także rację oskarżyciel publiczny, iż miejsce ujawnienia przez policję portfela w mieszkaniu W. M. przemawia za wiarygodnością zeznań W.S. w tym

zakresie. Znaleziono go przecież we wnętrzu sakwy znajdującej się w wózku należącym do W. M..

Podobnie za błędne należy uznać ustalenie Sądu I instancji, iż w portfelu nie było pieniędzy. Sąd również w tej kwestii nie dał wiary relacjom

pokrzywdzonego powołując się na rzekomo istotne sprzeczności. Należy jednak zauważyć, że W. S. za każdym razem podawał, że w portfelu znajdowały się pieniądze oraz karta Delikatesy Centrum. Trafnie zauważa prokurator, iż w związku z tym rozbieżności co do kwoty podawanej przez pokrzywdzonego nie są na tyle ważkie, by odmówić wiary jego zeznaniom.

Podawana na rozprawie kwota 500 złotych wynikać bowiem mogła z upływu czasu oraz zasugerowania się kwotą jaką w dniu zdarzenia przekazał mu pracodawca. Istotne jest, iż według W.S. w portfelu znajdowały się pieniądze, że zostały mu

skradzione w trakcie zajęcia i że ich nie odzyskał. Trafnie też podkreśla w apelacji oskarżyciel publiczny, iż po odczytaniu zeznań złożonych w toku śledztwa pokrzywdzony stwierdził, że mogła to być kwota niższa od tej, która wskazał na rozprawie. Sąd Okręgowy odnosząc się do ujawnionego w mieszkaniu banknotu 100-złotowego przyjął, iż należał on do W. M.. Należy jednak zauważyć, iż Sąd I instancji nie dostrzegł i nie wyjaśnił istotnych sprzeczności w wyjaśnieniach tego oskarżonego. Podał on przecież w czasie przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym (k. 98-99), iż nie wie do kogo należy ten banknot (a zatem nie należał do niego). Na rozprawie natomiast powiedział, że był on jego własnością.

Za trafne uznać należy ustalenie, iż przedmiotem zaboru nie był srebrny łańcuszek należący do W. S.. Z uwagi na jego cechy nie można wykluczyć, iż został on zerwany w trakcie zdarzenia w sposób

przypadkowy, czego ostatecznie nie wyklucza sam pokrzywdzony.

Reasumując, stwierdzić należy, iż wskutek niezgodnej z wymogami określonymi w art. 7 kpk oceny materiału dowodowego, Sąd Okręgowy popełnił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia przyjmując, iż oskarżony M. K., dopuścił się przestępstwa z art. 158 § 1 kk i art. 190 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk. Błąd ten niewątpliwie miał przy tym wpływ na treść tego orzeczenia. Prawidłowa ocena dowodów, w tym w szczególności zeznań pokrzywdzonego, powinna doprowadzić do ustalenia, iż oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu określonego w art. 280 § 2 kk. M. K. groził bowiem pokrzywdzonemu pozbawieniem życia oraz wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą używał przemocy wobec W.S. w

postaci kopania
nogami i bicia
pięściami, przy czym
współsprawca
posłużył się
niebezpiecznym
narzędziem w
postaci nożyczek.
Działając przy tym
w celu osiągnięcia
korzyści
majątkowej, zabrał
pokrzywdzonemu
portfel, w którym
znajdowały się
pieniądze w kwocie
340 złotych. Trzeba
podkreślić, iż
przedmiot użyty
przez współsprawcę
czyli nożyczki w
realiach niniejszej
sprawy, zarówno
z uwagi na
swoje właściwości
jak i sposób użycia,
stanowi bez wątpień
przedmiot podobnie
niebezpieczny jak
nóż.

Jeżeli chodzi o
wymiar kary za
przypisane
ostatecznie
oskarżonemu
przestępstwo, to
Sąd Apelacyjny
wymierzył ją w
najniższej granicy
ustawowego
zagrożenia, uznając
że będzie to
adekwatne do
stopnia winy.
Oskarżony ten był
co prawda wcześniej
karany, należy
jednak zauważyć, że
Sąd I instancji nie

<p>dostrzegł istotnych okoliczności przemawiających na korzyść M. K.. O ile można się zgodzić, że to on zwrócił się do W. M. o przyniesienie noża, to przecież nie on używał w trakcie rozboju niebezpiecznego narzędzia w postaci nożyczek ale właśnie współsprawca. Nie uwzględnił także Sąd Okręgowy częściowego przyznania się M. K. do winy, a konkretnie do pobicia pokrzywdzonego. Oczywiście stopień społecznej szkodliwości czynu jest znaczny, ale głównie z uwagi na sposób działania współsprawcy.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>W pisemnej apelacji prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Na rozprawie oskarżyciel publiczny zmodyfikował treść wniosku i wniósł o zmianę wyroku poprzez uznanie oskarżonego za</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

<p>winnego czynu opisanego w akcie oskarżenia i przyjęcie kwalifikacji z art. 280 § 2 kk.</p>				
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Wniosek sformułowany przez prokuratora na rozprawie odwoławczej zasługuje na uwzględnienie. Sąd Okręgowy popełnił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia przyjmując, iż oskarżony M. K., dopuścił się przestępstwa z art. 158 § 1 kk i art. 190 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>Obrońca oskarżonego M. K. (1) zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:</p> <p>1) naruszenie art. 53 § 2 k.k. w zw. art. 32 § 3 kk. i art. 69 § 1 i 2 k.k., polegającego na:</p> <p>- wymierzeniu kary pozbawienia wolności bez</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

warunkowego zawieszenia jej wykonania pomimo tego, że oskarżony był w niniejszej sprawie pozbawiony wolności od 27.09.2020 r. do 9.06.2021 r., nieadekwatnie w stosunku do rodzaju i rozmiaru ujemnych następstw przestępstwa, oraz bez faktycznego uwzględnienia zachowania oskarżonego po popełnieniu przestępstwa, w tym faktu że oskarżony w swoich wyjaśnieniach szczegółowo opisał swoje zachowanie, a współoskarżony potwierdził je;

- niezastosowanie przez Sąd kary nie izolacyjnej, wskutek błędnego ustalenia, że oskarżony pełnił rolę prowokatora „kierownika” zdarzenia, podczas gdy nie ma dowodów na tę okoliczność, tylko w tej części zeznania pokrzywdzonego zostały uznane za wiarygodne, tymczasem, pokrzywdzony już przed wizyta u oskarżonego M. był mocno pod wpływem alkoholu, nie pamiętał w

	<p>jakich sklepach robił zakupy, co kupił, ile pieniędzy wydał, nie ma przesłanek do uznania, że nagle po zmianie miejsca spożywania alkoholu i kontynuowania picia pamiętał zdarzenie lepiej niż oskarżeni, których zeznania w tym zakresie był zgodne i przeciwne zeznaniom pokrzywdzonego.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut powyższy należy odnieść do kary wymierzonej oskarżonemu za przestępstwo z art. 158 § 1 kk i art. 190 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk. Nie można się zgodzić z kwestionowaniem przez obrońcę braku świadomości oskarżonego używania przez W. M. niebezpiecznego narzędzia w postaci nożyczek. Zeznania pokrzywdzonego w tym zakresie są stanowcze i konsekwentne i słusznie uznane zostały przez Sąd Okręgowy za wiarygodne. Wynika zaś z nich</p>				

jednoznacznie, iż to M. K. zwrócił się do współsprawcy słowami "dawaj nóż" a następnie w czasie gdy W. M. zadawał ciosy nożyczkami oskarżony bił i kopał W.S.. Trafnie ocenił Sąd I instancji wyjaśnienia oskarżonego i W. M. jako niewiarygodne. Zwrócić trzeba uwagę, iż wyjaśnienia tego drugiego są sprzeczne nie tylko z relacją pokrzywdzonego, ale i w dużej części z wersją M. K..

Sam wymiar kary orzeczonej za przypisany oskarżonemu przez Sąd Okręgowy czyn nie może być uznany za rażąco niewspółmiernie surowy. Nie bierze autor apelacji uprzedniej karalności M. K. oraz znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu skierowanego przeciwko życiu i zdrowiu pokrzywdzonego.

Wniosek:

o zmianę zaskarżonego wyroku w części dyspozytywnej	# zasadny # częściowo zasadny		
---	----------------------------------	--	--

<p>poprzez złagodzenie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności poprzez orzeczenie kary w wymiarze kary rzeczywistego pozbawienia wolności od 27.09.2020 r. do 9.06.2021 r. i zaliczenie na poczet tak orzeczonej kary – kary faktycznie odbytej.</p>	<p># niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Kara pozbawienia wolności orzeczona przez Sąd I instancji nie może być uznana za rażąco surową. Tym samym brak jest podstaw do jej obniżenia.</p>			
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>			
<p>4.1.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>			
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE</p>			

SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zmiana kwalifikacji prawnej czynu przypisanego M. K. i wymierzenie surowszej kary pozbawienia wolności.	
Zwięźle o powodach zmiany	
Sąd I instancji popęłił błąd w ustaleniach faktycznych uznając, iż oskarżony nie dopuścił się czynu określonego w art. 280 § 2 kk.	

1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>			
5.3.1.1.1.	Uchylenie wyroku co do W. M. (1) i umorzenie postępowania wobec tego oskarżonego.	# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
Oskarżony zmarł w trakcie postępowania odwoławczego.			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej			

podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
I	Z uwagi na zgon oskarżonego W. M. (1) i konieczność umorzenia postępowania co do tego oskarżonego na podstawie art. 632 pkt 2 kpk kosztami postępowania w tej części obciążono Skarb Państwa.	

V	Ponieważ wynagrodzenie obrońcy z urzędu oskarżonego M. K. (1) nie zostało opłacone w całości ani w części należało zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. K. (2) wynagrodzenie za obronę oskarżonego w postępowaniu odwoławczym.	
VI	Oskarżonego M. K. (1) na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk zwolniono z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.	
7. PODPIS		
SSA Maciej Skórniak SSA Jarosław Mazurek SSA Janusz Godzwon		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	prokurator	

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	przypisanie oskarżonym czynu z art. 158 kk zamiast z art. 280 kk	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.12. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	2
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego M. K. (1)
Rozstrzygnięcie, brak albo rozstrzygnięcia	wymiar kary pozbawienia wolności

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana